

(1999/C 341/040)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4007/98
från Frank Vanhecke (NI) till kommissionen

(5 januari 1999)

Angående: Uteblivna tulltäckter i Antwerpens hamn

Tullen i Antwerpen borde enligt föreskrifterna ha 1 600 anställda men det fattas 400 för dem. Detta leder till ett inkomstbortfall, i synnerhet i fråga om uppbörd av importpålagor till Europa. Så här har det fortgått redan i ett antal år.

Känner Europeiska kommissionen till hurdant läget är?

Finns det några uppskattningar om hur stora belopp de uteblivna tullintäkterna uppgår till?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(11 mars 1999)

Tullar utgör traditionella egna medel i gemenskapernas budget och uppbärs av medlemsstaterna i enlighet med de bestämmelser som följer av den nationella lagstiftningen och förvaltningen efter anpassning, i förekommande fall, till gemenskapslagstiftningens krav. Medlemsstaterna behåller 10 % av det tullbelopp som skall betalas för att täcka uppbördskostnaderna.

Varje medlemsstat har således befogenhet att organisera sin egen tullförvaltning och beräkna hur stor personal som behövs för att på ett effektivt sätt uppbära de egna medlen. På samma sätt är medlemsstaterna skyldiga att genomföra kontroller och undersökningar av hur uppbördssystemet fungerar på sitt respektive territorium. I sin egenskap av utanordnare av intäkterna genomför kommissionen för sin del, utöver de kontroller som genomförs av medlemsstaterna, egna kontroller, inbegripet inspektioner på platsen.

Kommissionen har inte tillgång till sådan information som ger den anledning att dra slutsatsen att uppbörden av egna medel har brustit på grund av personalbrist vid tullen i Antwerpens hamn. Om parlamentsledamoten däremot har tillgång till sådana uppgifter som ger anledning till misstankar om att så skulle vara fallet, ombeds han att överlämna dessa till kommissionen, som därefter kommer att undersöka ärendet om det visar sig nödvändigt.

(1999/C 341/041)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4021/98
från Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) till kommissionen

(8 januari 1999)

Angående: Skattefria inköp för ledamöterna av kommissionen och tjänstemännen vid de europeiska institutionerna

Ledamöterna av Europeiska kommissionen och tjänstemännen vid de europeiska institutionerna har vissa företrädesrättigheter och privilegier i fråga om indirekta skatter, låt vara att dessa bygger på olika rättslig grund och villkoren för dem är olika.

1. Kan Ni ge en översikt av vilka företrädesrättigheter och privilegier i fråga om indirekta skatter som å ena sidan ledamöterna av Europeiska kommissionen, å andra sidan tjänstemännen vid de europeiska institutionerna åtnjuter?
2. I vad mån anser Ni att ministerrådets beslut om att skattefri försäljning inom Europeiska unionen skall avskaffas från och med den 1 juli 1999 ger anledning till att, exempelvis genom en uppförandekod, företa ändringar i bestämmelserna om att ledamöterna av Europeiska kommissionen skall få köpa skattefritt? Medges bör att dessa bestämmelser bygger på internationella fördrag i stället för på gemenskapsrätten.
3. Vore det inte bättre med ett fast bidrag i stället för det nuvarande systemet där tjänstemännen vid gemenskapens institutioner under sina första två år i tjänst kan använda sig av olika bestämmelser för ersättning av flytt- och heminredningskostnader?
4. Då man beaktar hur den europeiska integrationen framskrider och ser efter hur det som varit den ursprungliga anledningen till att gemenskapens tjänstemän liksom diplomater och militärer som medlemsstaterna har stationerade hos varandra minskar i betydelse: i vad mån behöver man fortfarande inom Europeiska unionen ge diplomatisk status till arbetstagare som utsänds från en medlemsstat till en annan?